

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran

سازمان ملی استاندارد ایران

Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران

۶۶۲۲

تجدید نظر اول

۱۳۹۴

INSO

6622

1st. Revision

2016

خودرو - برجستگی های
بیرونی - ویژگی ها و
روش های اندازه گیری

**Vehicles - approval of
vehicles with regard to
their external
projections**

ICS: 43.040.60

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

سازمان ملی استاندارد ایران به موجب بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ کرپیا مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است. تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرف‌کنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیردولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی‌نفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادهای در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی‌صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیته ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌دهد به تصویب رسیده باشد. سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان کرپیا رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف‌کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست‌محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استانداردهای کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرسی و صدور گواهی سامانه‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست‌محیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکاها، کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Metrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

"خودرو - برجستگی های بیرونی - ویژگی ها و روش های اندازه گیری"

(تجدیدنظر اول)

رئیس :

امیراصلانی، کوروش
(فوق لیسانس مهندسی مکانیک)

سمت و/ یا نمایندگی

عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران
جنوب

دبیر :

ضیایی پور، رضا
(لیسانس مهندسی مکانیک)

کارشناس استاندارد

اعضاء :

انصاری، سهیل

(لیسانس مهندسی برق)

مدیر تأیید نوع شرکت بازرسی فهامه

بهراری، حسین شاهرخ

(لیسانس مهندسی مکانیک)

سرپرست بخش استانداردها و اخذ تأییدیه ها شرکت
کرمان موتور

تحریریان، سالار

(لیسانس مهندسی مکانیک)

کارشناس سازمان ملی استاندارد ایران

خلیلی پور، شهریار

(لیسانس مهندسی مکانیک)

کارشناس شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد ایران

خوشدل نیت، رعنا

(فوق لیسانس مهندسی مدیریت ساخت)

مدیر دفتر مرکزی شرکت بازرسی شاخه زیتون لیان

ذاکری، رضا

(لیسانس مهندسی مکانیک)

مدیر پروژه شرکت بازرسی مهندسی ایران

شعبانی، محمود

(لیسانس مهندسی مکانیک)

مشاور شرکت زرین خودرو

صادقی، سحر

(فوق لیسانس مهندسی شیمی)

سازمان ملی استاندارد ایران

عزیزپور، علی

(لیسانس مدیریت بازرگانی)

مدیر داخلی شرکت معین موتور

لشگری، امیدرضا

(فوق لیسانس مهندسی مکانیک)

مدیر عامل شرکت تدبیر کوشان نوآور

قاضی زاهدی، محمد جواد

(فوق لیسانس مهندسی متالورژی)

مرکز تحقیقات و نوآوری صنایع خودرو سایپا

محبوبی، حامد

(لیسانس مهندسی صنایع)

مدیر فنی شرکت بازرسی شاخه زیتون لیان

مدیر عامل شرکت بازرسی شاخه زیتون لیان	محبوبی، مسعود (لیسانس نیرو و تاسیسات)
مدیر مهندسی شرکت کاریزان خودرو	مصطفوی، عادل (لیسانس مهندسی مکانیک)
مدیر تائید خودرو شرکت بازرسی ارزیابان انطباق رابین	مطیع الحق، محمد (لیسانس مهندسی مکانیک)
کارشناس استاندارد	ملااحمدی، سیمین (لیسانس مهندسی مکانیک)
سازمان ملی استاندارد ایران	منفردی، حمیدرضا (لیسانس مهندسی مکانیک)
مدیر واحد تائید نوع شرکت بازرسی مهندسی ایران	موفقی، سولماز (فوق لیسانس مهندسی مکانیک)
مدیر فنی شرکت تدبیر کوشان نوآور	مهری، محمد (لیسانس مهندسی مکانیک)
مدیر مهندسی شرکت سازه های خودرو دیار	نظری، علیرضا (لیسانس مهندسی صنایع)
مدیر استاندارد شرکت تولیدی صنعتی عقاب عفشان	ولی، رضا (لیسانس مهندسی صنایع)

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
و	پیش‌گفتار
۱	۱ هدف
۱	۲ دامنه کاربرد
۱	۲ مراجع الزامی
۱	۴ اصطلاحات و تعاریف
۴	۵ تقاضا برای تایید نوع
۵	۶ تایید نوع
۶	۷ ویژگیهای کلی
۷	۸ ویژگیهای خاص
۱۳	۹ اصلاح تاییدیه یک نوع خودرو
۱۴	۱۰ تطابق تولید
۱۵	۱۱ اقدامات عدم تطابق تولید
۱۵	۱۲ خاتمه قطعی تولید
۱۶	۱۳ نام و نشانی واحدهای خدمات فنی انجام دهنده آزمونهای تایید و مراجع تایید نوع
۱۷	پیوست الف(اطلاعاتی) فرم مکاتباتی گواهی تایید نوع خودرو
۱۹	پیوست ب(اطلاعاتی) مثالی از نحوه چیدمان علامت های تایید نوع در اتحادیه اروپا
۲۰	پیوست پ(الزامی) روشهای تعیین اندازه برجستگیها و فاصله ها
۲۴	پیوست ت(اطلاعاتی) فرم مکاتباتی گواهی تایید نوع مجموعه فنی مجزا

پیش‌گفتار

استاندارد " خودرو - برجستگی های بیرونی - ویژگی ها و روش های اندازه گیری " نخستین بار در سال ۱۳۸۲ تدوین شد. این استاندارد بر اساس پیشنهادهای رسیده و بررسی توسط سازمان ملی استاندارد ایران و تأیید کمیسیونهای مربوط برای اولین بار مورد تجدیدنظر قرار گرفت و در هفتصد و هفتاد و پنجمین اجلاس کمیته ملی استاندارد خودرو و نیرو محرکه مورخ ۱۳۹۴/۱۰/۲۲ تصویب شد. اینک این استاندارد به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات سازمان ملی استاندارد ایران ، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر میشود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفتهای ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در صورت لزوم تجدیدنظر خواهد شد و هر گونه پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدیدنظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی ایران استفاده کرد.

این استاندارد جایگزین استاندارد ملی ایران شماره ۶۶۲۲ : سال ۱۳۸۱ می شود.

منبع و ماخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است :

UNECE Regulation No. 26: 2013, Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to their external projections

خودرو - برجستگی های بیرونی - ویژگی ها و روش های اندازه گیری

۱ هدف

هدف از تدوین این استاندارد، کاهش خطر یا شدت جراحت جسمی شخصی است که در هنگام تصادف با بدنه خودرو برخورد کرده یا به زیر آن کشیده می شود. این امر در هر دو حالت خودروی ساکن و متحرک کاربرد دارد.

۲ دامنه کاربرد

این استاندارد در مورد برجستگی های بیرونی خودروهای جاده ای گروه M_1 کاربرد دارد. این استاندارد در مورد آینه های دید عقب بیرونی یا تویی وسایل بکسل بند کاربرد ندارد.

۳ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد به آنها ارجاع داده شده است. بدین ترتیب آن مقررات جزئی از این استاندارد محسوب میشوند. در مورد مراجع دارای تاریخ چاپ و/ یا تجدید نظر، اصلاحیه ها و تجدید نظرهای بعدی این مدارک مورد نظر نیست. معهدا بهتر است کاربران ذینفع این استاندارد، امکان کاربرد آخرین اصلاحیه ها و تجدید نظرهای مدارک الزامی زیر را مورد بررسی قرار دهند. در مورد مراجع بدون تاریخ چاپ و/ یا تجدید نظر، آخرین چاپ و/ یا تجدید نظر آن مدارک ارجاع داده شده مورد نظر است.

استفاده از مراجع زیر برای این استاندارد الزامی است:

۱-۳ استاندارد ملی ایران ۶۹۲۴، خودرو-تائید نوع خودروهای موتوری و تریلرها و سیستم ها، قطعات و واحدهای فنی مجزای آن ها- مقررات و روش اجرایی

۴ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد اصطلاحات و تعاریف زیر به کار می رود:

۱-۴

تائید نوع خودرو

تائید نوع خودرو از لحاظ برجستگی های بیرونی آن است.

۲-۴

نوع خودرو

گروهی از خودروهای موتوری هستند که از لحاظ جنبه‌های اساسی نظیر شکل یا جنس مواد سطح بیرونی با هم اختلاف ندارند.

۳-۴

سطح بیرونی

بیرون خودرو شامل در موتور، در صندوق عقب، درها، بالک‌ها، سقف، چراغ‌ها و وسایل علامت‌دهنده نوری و اجزای استحکام‌دهنده محافظ قابل رویت (سپرهای یا محافظ‌ها) است.

۴-۴

خط کف

خطی است که به صورت زیر تعیین می‌شود:

هنگامی که یک مخروط قائم با ارتفاع نامعین که دارای نیم زاویه راس ۳۰ درجه است، دور تادور یک خودرو بارگذاری شده طوری حرکت کند که در تماس دائم با سطح بیرونی بدنه در پائین ترین نقطه بماند، مکان هندسی این نقاط تماس خط کف را به وجود می‌آورد. در تعیین خط کف به نقاط جک‌گذاری، لوله‌های آگزوز یا چرخ‌ها نباید در نظر گرفته شوند. فرض می‌شود فضای خالی قوس چرخ‌ها توسط سطح فرضی پر می‌شود که امتداد یکنواخت سطوح خارجی اطراف را تشکیل می‌دهد. در تعیین خط کف، سپرهای جلو و عقب به حساب آورده می‌شوند. بسته به نوع خودرو، خط کف می‌تواند یا در لبه خارجی پروفیل سپر و/یا در پانل بدنه زیر سپر باشد. هر جا که هم زمان دو نقطه تماس یا بیشتر وجود دارد، پائین‌ترین نقطه تماس جهت تعیین خط کف در نظر گرفته می‌شود.

۵-۴

شعاع انحنا

شعاع قوسی از دایره‌ای است که نزدیکترین شکل مدور به قطعه مورد نظر را ایجاد می‌کند.

۶-۴

خودرو بارگذاری شده

خودرویی است که در حداکثر جرم مجاز فنی خود بارگذاری شده است. خودروهای مجهز به سیستم تعلیق هیدرو پنوماتیک، هیدرولیک یا پنوماتیک یا وسایل تعدیل ارتفاع خودکار متناسب با بار، باید در بدترین حالت حرکت عادی که توسط سازنده مشخص می‌شود، مورد آزمون قرار گیرند.

بیرونی ترین لبه خودرو

نسبت به قسمت‌های جانبی خودرو، صفحه موازی با صفحه طولی میانی خودرو است که بر لبه جانبی بیرونی آن منطبق است و در قسمت‌های جلو و عقب خودرو، صفحه عرضی قائم خودرو است که، بدون در نظرگیری برجستگی‌های زیر، بر لبه‌های بیرونی جلو و عقب آن منطبق است.

در تعیین بیرونی‌ترین لبه مذکور در بالا، برجستگی‌های ذیل به حساب نمی‌آیند:

۱-۷-۴ قسمتی از تایرها که نزدیک به نقاط تماس تایر با زمین است و اتصالات مربوط به

فشارسنج‌های تایر

۲-۷-۴ هر گونه وسایل ضد لغزش (مانند زنجیر چرخ) که ممکن است روی چرخ نصب شود.

۳-۷-۴ آینه‌های دید عقب

۴-۷-۴ چراغ‌های راهنمای کناری، چراغ‌های نشانگر منتهی‌الیه خودرو، چراغ‌های (جانبی) موقعیت جلو و عقب و چراغ‌های توقف

۵-۷-۴ در انتهای جلو و عقب خودرو، قطعات نصب شده روی سپرها، وسایل بکسل بند و لوله‌های اگزوز.

اندازه برجستگی

برای یک قطعه نصب شده بر روی یک سطح (پانل)، اندازه برجستگی توسط روش مشروح در بند ۲-۸ تعیین می‌شود.

خط اسمی سطح

خطی است که از دو نقطه به وجود آمده توسط موقعیت مرکز یک کره، در اولین و آخرین تماس آن با قطعه مورد نظر، طبق روش اندازه‌گیری مشروح در بند ۲-۲-۸ می‌گذرد.

آنتن هوایی

وسیله‌ای است که برای ارسال و/یا دریافت سیگنال‌های الکترومغناطیس به کار می‌رود.

سپر

سازه بیرونی و پایینی قسمت جلو و عقب خودرو است. سپر شامل تمام سازه‌ها و متعلقات نصب شده بر آن است که در هنگام تصادفات کم سرعت جلو یا عقب موجب حفاظت خودرو می‌شوند.

روکش سپر

سطح غیر صلب بیرونی سپر است که معمولاً در عرض کامل خودرو در جلو یا عقب آن امتداد دارد.

۵ تقاضا برای تایید نوع

۱-۵ تقاضا برای تایید نوع خودرو از نظر برجستگی‌های بیرونی آن

۱-۱-۵ تقاضای تایید نوع خودرو از نظر برجستگی‌های بیرونی آن باید توسط سازنده خودرو یا نماینده مجاز وی ارائه شود.

۲-۱-۵ این تقاضا باید همراه با مدارک ذیل در سه نسخه ارائه گردد:

۱-۲-۱-۵ عکس‌های قسمت جلو، عقب و کناری خودرو که با زاویه 30° الی 45° نسبت به صفحه طولی میانی قائم خودرو گرفته می‌شوند،

۲-۲-۱-۵ نقشه‌های ابعادی سپرها، بر حسب ضرورت

۳-۲-۱-۵ نقشه‌های برجستگی‌های بیرونی خاص و در صورت کاربرد، نقشه مقاطع خاصی از سطح بیرونی که در بند ۸-۹-۱ بدان اشاره شده است.

۳-۱-۵ یک خودروی معرف نوع خودروی در دست تایید باید به واحد خدمات فنی مسئول آزمون‌های تایید نوع ارائه شود. در صورت درخواست واحد مذکور، قسمت‌های خاص یا نمونه‌های مواد استفاده شده نیز باید ارائه گردد.

۲-۵ تقاضای تایید نوع برای باربندها، اسکی بندها و آنتن‌های هوایی فرستنده و گیرنده رادیویی به عنوان واحدهای فنی مجزا در نظر گرفته می‌شود.

۱-۲-۵ تقاضای تایید نوع باربندها، اسکی بندها و آنتن‌های هوایی فرستنده و گیرنده رادیویی که به عنوان مجموعه‌های فنی مجزا در نظر گرفته می‌شوند، باید بر طبق استاندارد ملی شماره ۶۹۲۴، توسط سازنده خودرو یا سازنده واحدهای فنی مجزای مذکور و یا نماینده مجاز آن‌ها ارائه شود.

۲-۲-۵ برای هر کدام از مجموعه‌های مشروحه در بند ۵-۲-۱ این تقاضا باید همراه با موارد ذیل باشد:

۵-۲-۲-۱ سه نسخه کپی مدارک، شامل مشخصات فنی مجموعه فنی مجزا و دستورالعمل‌های نصبی که برای هریک از مجموعه‌ها ارائه می‌شود.

۵-۲-۲-۲ نمونه نوع مجموعه فنی مجزا. در صورتی که مسئول انجام آزمون‌ها ضروری بداند، وی می‌تواند نمونه دیگری را درخواست نماید.

۶ تایید نوع

۶-۱ تایید یک نوع خودرو از نظر برجستگی‌های بیرونی

۶-۱-۱ وقتی یک نوع خودروی ارائه شده برای تایید نوع بر طبق این استاندارد با الزامات بندهای ۷ و ۸ تطابق دارد، تایید نوع آن خودرو باید صادر شود.

۶-۱-۲ به هر خودروی تایید شده باید یک شماره تایید نوع اختصاص یابد. اولین دو رقم (در حال حاضر ۰۳ مطابق با سری اصلاحات ۰۳ استاندارد) باید مجموعه اصلاحات الحاقی مربوط به آخرین اصلاحیه‌های فنی انجام شده استاندارد در زمان صدور تأییدیه را نشان دهد. یک شماره تایید نوع را نمی‌توان به نوع دیگری از خودرو اختصاص داد.

۶-۱-۳ اعلام تایید، تمدید (تعمیم)، رد یا ابطال تایید نوع یا خاتمه قطعی تولید یک نوع خودرو بر طبق این استاندارد باید توسط فرمی مطابق نمونه ارائه شده در پیوست الف با مراجع ذیصلاح مکاتبه شود.

۶-۱-۴ بر روی هر خودروی مطابق با یک نوع خودروی تایید شده بر طبق این استاندارد و در محل تعیین شده در گواهی تایید، باید یک علامت تایید نوع به صورت واضح و در یک مکان قابل دسترس نصب شود. ترتیب این علامت را مرجع تایید تعیین می‌کند.

۶-۱-۵ علامت تایید باید خوانا و پاک نشدنی باشد.

۶-۱-۶ علامت تایید باید در مجاور یا بر روی پلاک مشخصات نصب شده توسط سازنده واقع شود.

۶-۱-۷ در پیوست ب این استاندارد مثال‌هایی از ترتیب علامت تایید نوع ارائه شده است.

۶-۱-۸ پیش از صدور تایید نوع مرجع تایید باید وجود ترتیبات رضایتبخش به منظور کنترل موثر تطابق تولید را صحت‌گذاری کند.

۶-۲ تایید نوع باربندها، اسکی بندها و آنتن‌های هوایی فرستنده و گیرنده رادیویی که به عنوان مجموعه‌های فنی مجزا در نظر گرفته می‌شوند.

۶-۲-۱ وقتی یک نوع مجموعه فنی مجزای ارائه شده برای تایید نوع بر طبق این استاندارد با الزامات بندهای ۸-۱۶، ۸-۱۷ و ۸-۱۸ تطابق دارد، تایید نوع آن مجموعه فنی مجزا باید صادر شود.

۶-۲-۲ به هر مجموعه فنی مجزای تایید شده باید یک شماره تایید نوع اختصاص یابد. اولین دو رقم (در حال حاضر ۰۳ مطابق با سری اصلاحات ۰۳ استاندارد) باید مجموعه اصلاحات

الحاقی مربوط به آخرین اصلاحیه های فنی انجام شده استاندارد در زمان صدور تائیدیه را نشان دهد. یک شماره تایید نوع را نمی توان به نوع دیگری از خودرو اختصاص داد.

۶-۲-۳ اعلام تایید، تمدید، رد یا ابطال تایید نوع یا خاتمه قطعی تولید یک نوع واحد فنی مجزا بر طبق این استاندارد باید توسط فرمی مطابق نمونه ارائه شده در پیوست ت با مراجع ذیصلاح مکاتبه شود.

۶-۲-۴ بر روی هر مجموعه فنی مجزای مطابق با یک نوع تایید شده بر طبق این استاندارد و در محل تعیین شده در گواهی تایید، باید یک علامت تایید نوع به صورت واضح و در یک مکان قابل دسترس نصب شود. ترتیب این علامت را مرجع تایید تعیین می کند.

۶-۲-۵ علامت تایید باید خوانا و پاک نشدنی باشد.

۶-۲-۶ علامت تایید باید در مجاور یا بر روی پلاک مشخصات نصب شده توسط سازنده بر روی مجموعه فنی مجزا واقع شود.

۶-۲-۷ در پیوست ب این استاندارد مثال هایی از ترتیب علامت تایید نوع ارائه شده است.

۶-۲-۸ پیش از صدور تایید نوع مرجع تایید باید وجود ترتیبات رضایتبخش به منظور کنترل موثر تطابق تولید را صحت گذاری کند.

۷ ویژگی های کلی

۷-۱ در شرایطی که خودرو بارگذاری شده و تمام درها، پنجره ها، دریچه های دسترسی و غیره در وضعیت بسته هستند، این استاندارد در مورد بخش هایی از سطح بیرونی به شرح ذیل کاربرد نخواهد داشت:

۷-۱-۱ در ارتفاع بیش از دو متر، یا

۷-۱-۲ در زیر خط کف، یا

۷-۱-۳ قسمت هایی که در حالت سکون، و همچنین هنگام حرکت، نمی توانند با کره ای به قطر ۱۰۰ میلی متر در تماس باشند.

۷-۲ در سطح بیرونی خودرو و به سمت بیرون، نباید هیچ قسمت گوشه دار یا نوک تیز یا هر برجستگی با این شکل، اندازه، امتداد یا سختی وجود داشته باشد که موجب افزایش احتمال خطر یا شدت آسیب دیدگی شخصی شود که در هنگام تصادف با سطح بیرونی خودرو برخورد می کند یا به زیر آن کشیده می شود.

۷-۳ در سطح بیرونی خودرو و به سمت بیرون، نباید هیچ قسمتی موجود باشد که احتمالاً به عابرین پیاده، دوچرخه سوارها یا موتورسوارها گیر کند.

۷-۴ قسمت های برجسته سطح بیرونی، نباید شعاع انحنای کمتر از ۲/۵ میلی متر داشته باشند. این الزام نباید برای قسمت هایی از سطح بیرونی که کمتر از پنج میلی متر برجستگی دارند، اعمال شود. البته سمت بیرون لبه های تیز باید گرد شود، مگر این که اندازه برجستگی آن ها کمتر از ۱/۵ میلی متر باشد.

۵-۷ قسمت‌های برجسته سطح بیرونی، که از مواد با سختی کمتر از ۶۰ شور A (Shore A) ساخته می‌شوند، می‌توانند شعاع انحنای کمتر از ۲/۵ میلی‌متر داشته باشند. سختی باید در حالتی اندازه‌گیری شود که آن قطعه بر روی خودرو نصب می‌شود. هر جا که اندازه‌گیری سختی توسط روش شور A میسر نیست، باید برای ارزیابی از اندازه‌گیری‌های مقایسه‌ای استفاده شود.

۶-۷ الزامات بندهای ۱-۷ الی ۵-۷ بالا، علاوه بر مشخصات ویژه بند ۸ پایین، باید اعمال شوند، مگر این که ویژگی‌های خاص طور دیگری بیان شده باشند.

۸ ویژگی‌های خاص

۱-۸ تزئینات

۱-۱-۸ تزئینات اضافه شده‌ای که بیش از ۱۰ میلی‌متر از تکیه‌گاه خود بیرون زده‌اند، در اثر اعمال نیروی ۱۰۰ نیوتن در هر جهت، که در صفحه تقریباً موازی با سطحی که روی آن نصب شده‌اند، به برجسته‌ترین نقطه آن‌ها وارد می‌شود، باید فشرده شده، کنده شده یا خم شوند. در مورد تزئینات روی شبکه‌های رادیاتور فقط الزامات کلی بند ۷ باید اعمال شود.

برای اعمال نیروی ۱۰۰ نیوتن، باید یک کوبه سر تخت با قطر حداکثر ۵۰ میلی‌متر به کار رود. در صورت نبود این امکان، باید از یک روش معادل استفاده گردد. بعد از آن که تزئینات فشرده شده، کنده شده و یا خم شدند، قسمت باقیمانده نباید بیش از ۱۰ میلی‌متر برجسته باشد. در هر مورد باید این برجستگی‌ها الزامات بند ۲-۷ را برآورده سازند. در صورت نصب قطعه تزئینی بر روی یک پایه، پایه مزبور نیز باید به صورت قسمتی از آن قطعه و نه به عنوان سطح نگهدارنده آن محسوب شود.

۲-۱-۸ تیغه‌های محافظ یا حفاظ‌های سطح بیرونی مشمول الزامات بند ۱-۱-۸ نیستند، ولی باید به صورت محکم به خودرو متصل شوند.

۲-۸ چراغ‌های جلو

۱-۲-۸ قاب و لبه‌های چراغ جلو به شرطی مجاز هستند، که اندازه برجستگی آن‌ها نسبت به سطح شفاف بیرونی چراغ از ۳۰ میلی‌متر بیشتر نشده و شعاع انحنای آنها حداقل ۲/۵ میلی‌متر باشد.

در مورد چراغ جلوی نصب شده پشت یک سطح شفاف اضافی، برجستگی باید از بیرونی‌ترین سطح شفاف اندازه گرفته شود. اندازه برجستگی‌ها باید طبق روش مشروحه در بند پ-۳ پیوست پ تعیین شود.

۲-۲-۸ چراغ‌های پنهان‌شو جلو باید الزامات بند ۱-۲-۸ را در هر دو وضعیت فعال و پنهان برآورده سازند.

۳-۲-۸ الزامات بند ۸-۲-۱ برای چراغ‌های جلو تو رفته یا قرار گرفته در خارج بدنه اعمال نمی‌شود، مشروط بر آن که الزامات بند ۸-۹-۱ را برآورده سازد.

۳-۸ شبکه‌ها و شکاف‌ها

۱-۳-۸ الزامات بند ۷-۴ برای شکاف‌های بین اجزاء ثابت یا متحرک، شامل آن‌هایی که به شکل شبکه‌های خروجی یا ورودی هوا هستند و شبکه‌های رادیاتور، نباید اعمال شود. فاصله بین اجزای متوالی نباید از ۴۰ میلی‌متر بیشتر شود و شعاع انحنا در فواصل مختلف باید به صورت ذیل باشد:

- حداقل یک میلی‌متر، اگر شکاف میان اجزا مجاور بین ۲۵ تا ۴۰ میلی‌متر باشد.

- حداقل ۰/۵ میلی‌متر، اگر شکاف مساوی یا کمتر از ۲۵ میلی‌متر باشد.

فاصله بین دو عنصر متوالی شبکه‌ها و شکاف‌ها باید طبق روش مشروحه در بند پ-۴ پیوست پ تعیین شود.

۲-۳-۸ محل اتصال سطوح جلو و کناری هر یک از اجزا شبکه یا شکاف باید گرد شود.

۴-۸ برف پاک‌کن‌های شیشه جلو

۱-۴-۸ متعلقات برف پاک‌کن شیشه جلو باید چنان باشند که شفت برف پاک‌کن پوشش محافظی داشته، به طوریکه شعاع انحنای آن، الزامات بند ۷-۴ را برآورده ساخته و مساحت رویی کمتر از ۱۵۰ میلی‌متر مربع نباشد. در مورد پوشش‌های گرد شده، مساحت مقطعی که حداقل فاصله آن از بیرونی‌ترین نقطه ۶/۵ میلی‌متر است، کمتر از ۱۵۰ میلی‌متر مربع نباشد. این الزامات باید برای برف پاک‌کن‌های شیشه عقب و چراغ‌های جلو نیز، اعمال شود.

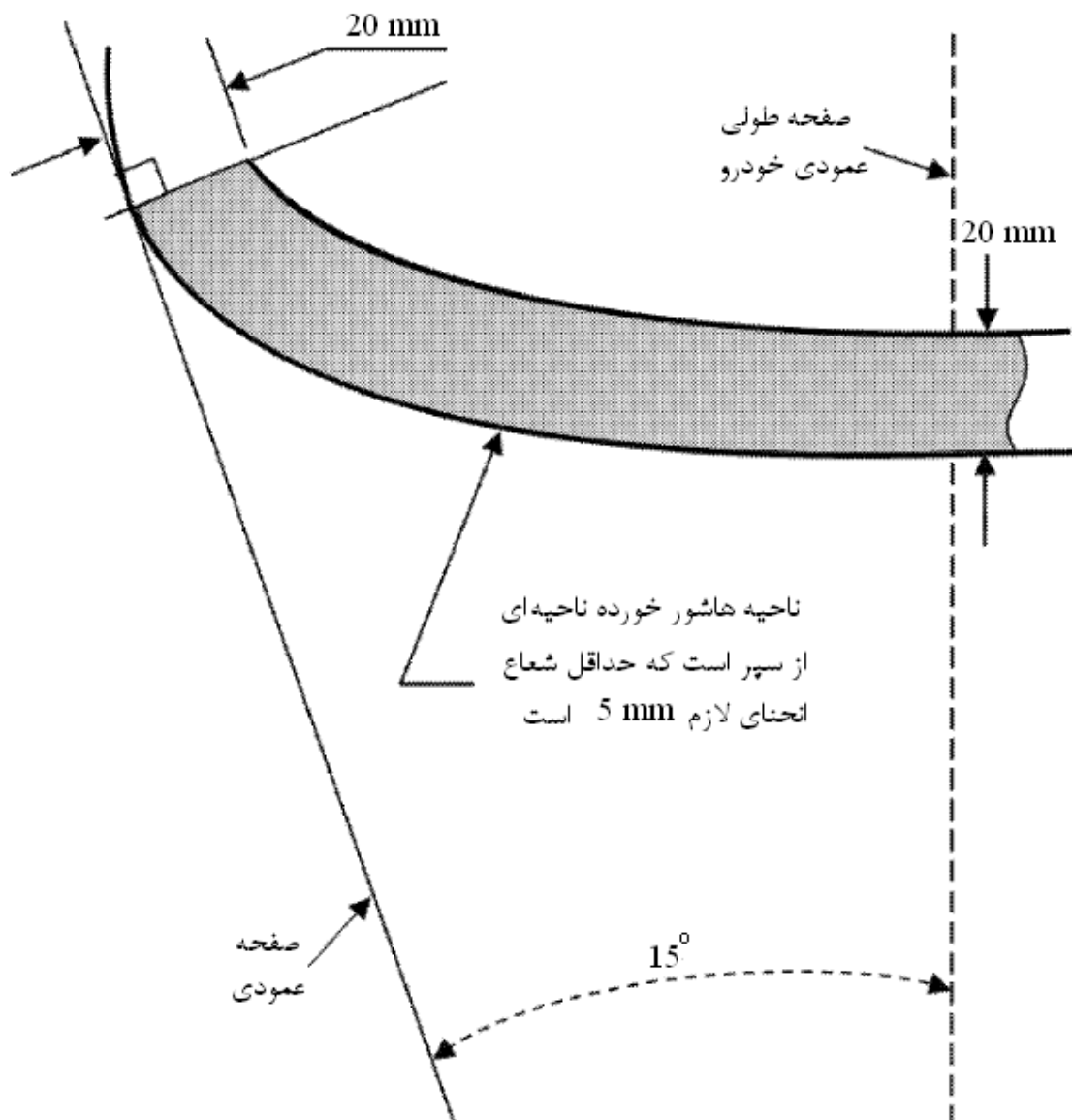
۲-۴-۸ بند ۷-۴ نباید برای تیغه‌های برف پاک‌کن یا به هر قطعه نگه دارنده آن اعمال شود. اما این قسمت‌ها باید طوری ساخته شوند که لبه گوشه‌دار، تیز یا برنده نداشته باشند.

۵-۸ سپرها

۱-۵-۸ به منظور به حداقل رساندن خطر گیرکردن، انتهای سپرها، باید به سمت سطح بیرونی بدنه برگردد. این الزام در صورتی برآورده می‌شود که یا سپر به صورت تو رفته در بدنه یا یکپارچه با آن ساخته شود و/یا انتهای سپر چنان برگردد که با کره‌ای به شعاع ۱۰۰ میلی‌متر قابل تماس نبوده و فاصله بین انتهای سپر و بدنه در برگیرنده آن از ۲۰ میلی‌متر بیشتر نشود.

۲-۵-۸ اگر خط سپر که مطابق با مرز محیطی خودرو، در نمای قائم، بر روی سطح صلبی واقع است، برای تمام نقاط خط مرزی محیطی در فاصله داخلی ۲۰ میلی‌متر، حداقل شعاع انحنای این سطح صلب باید ۵ mm باشد. برای سایر موارد، حداقل شعاع انحنا ۲/۵ mm می‌باشد.

این الزام در مورد بخشی از سپر اعمال می‌شود که بین نقاط تماس خط مرزی محیطی با دو صفحه عمودی قرار دارد که هر یک از این صفحات با صفحه تقارن طولی عمودی خودرو زاویه ۱۵° دارد (به شکل ۱ مراجعه شود).

شکل ۱- ناحیه مورد نظر سپر با حداقل شعاع انحنای لازم ۵ mm

۳-۵-۸ الزامات بند ۲-۵-۸ نباید به قسمت‌هایی از سپر یا قسمت‌های اضافه شده به آن که دارای برجستگی کمتر از پنج میلی‌متر هستند، به ویژه درپوش‌های متصل و آب‌پاش شوینده چراغ جلو اعمال شود. البته زوایای رو به بیرون این قطعات باید تیز نبوده و کمتر از ۱/۵ میلی-متر برجسته باشند.

۴-۵-۸ الزامات بند ۲-۵-۸ نباید به روکش سپر اعمال شود. الزامات بند ۷ این استاندارد باید همچنان رعایت شود.

۸-۶ دستگیره‌ها، لولاها و دکمه‌های فشاری درها، قسمت‌های باربند، دریچه‌ها، درپوش‌ها و درهای باک
۸-۶-۱ برجستگی دستگیره درها یا محفظه بار نباید از ۴۰ میلی‌متر بیشتر شود. برای بقیه
موارد اندازه برجستگی باید حداکثر ۳۰ میلی‌متر باشد.
۸-۶-۲ اگر دستگیره درهای جانبی از نوع چرخشی باشد، باید یک یا سایر الزامات ذیل را
برآورده سازد:
۸-۶-۲-۱ در مورد دستگیره‌هایی که موازی با صفحه در دوران می‌کنند، انتهای آزاد دستگیره
باید به سمت عقب باشد. انتهای چنین دستگیره‌هایی باید به سمت صفحه در برگشته و در
یک محفظه یا به صورت فرورفته در داخل بدنه نصب شود.
۸-۶-۲-۲ دستگیره‌هایی که به طرف بیرون و در جهت غیرموازی با صفحه در لولا می‌شوند، در
وضعیت بسته، باید در یک محفظه یا به صورت فرورفته در بدنه قرار بگیرند. انتهای آزاد آن‌ها
باید به سمت عقب یا پایین باشد.
با وجود این، دستگیره‌هایی که با حالت اخیر مطابقت ندارند، در صورتی قابل قبول هستند که:
الف- دارای یک مکانیزم بازگشت مستقل باشند.
ب- در صورت نقص مکانیزم بازگشت، برجستگی بیش از ۱۵ میلی‌متر نداشته باشند.
پ- در وضعیت باز، الزامات بند ۷-۴ را برآورده سازند.
ت- مساحت انتهای آن‌ها، در فاصله حداکثر ۶/۵ میلیمتری از بیرونی‌ترین نقطه، کمتر از ۱۵۰
میلی‌متر مربع نباشد.

۸-۷ چرخ‌ها، مهره‌های چرخ، قالباق‌های چرخ و دیسک‌های چرخ

۸-۷-۱ الزامات بند ۷-۴ نباید اعمال شود.
۸-۷-۲ چرخ‌ها، مهره‌های چرخ، قالباق‌های چرخ و دیسک‌های چرخ، در خارج از صفحه رینگ
چرخ نباید هیچ برجستگی گوشه‌دار یا تیزی داشته باشند. مهره‌های خروسکی مجاز نیستند.
۸-۷-۳ هنگامی که خودرو در خط مستقیم حرکت می‌کند، به جز تایرها، نباید هیچ قسمتی
از چرخ، که در بالای صفحه افقی، گذرا از محور دوران چرخ قرار دارد، در خارج از تصویر قائم
واقع در صفحه افقی سطح بیرونی یا بدنه قرار گیرد. اما اگر الزامات کاری ایجاب کند، دیسک‌ها
و مهره‌های چرخ و قالباق‌های چرخ می‌توانند خارج از تصویر قائم سطح بیرونی واقع شوند، به
شرطی که شعاع انحنای قسمت برجسته آن‌ها کمتر از ۳۰ میلی‌متر نباشد و همچنین اندازه
این برجستگی، در هیچ مورد از ۳۰ میلی‌متر بیشتر نشود.

۸-۸ لبه ورق‌های فلزی

۸-۸-۱ لبه ورق‌های فلزی، مانند لبه‌های ناودانی و ریل‌های درهای کشویی مجاز نیستند، مگر
آن که به سمت داخل تا خورده یا به همراه پوشش محافظی نصب شوند که الزامات کاربردی
این استاندارد را برآورده می‌سازد.

یک لبه بدون محافظ باید در صورتی بعنوان یک لبه تاخورد در نظر گرفته شود که تقریباً به اندازه ۱۸۰ درجه تا خورده یا اگر به طرف بدنه خم شده است نتواند با کره‌ای به قطر ۱۰۰ میلی‌متر تماس یابد.

الزامات بند ۷-۴ فوق نباید در مورد لبه ورق‌های فلزی مربوط به لبه عقبی در موتور و لبه عقب در صندوق عقب اعمال شود.

۸-۹ سطوح بدنه

۸-۹-۱ خم‌ها در سطوح بدنه می‌توانند شعاع انحنای کمتر از ۲/۵ میلی‌متر داشته باشند، مشروط بر آن که این شعاع انحنای از یک دهم اندازه برجستگی (H)، که طبق بند پ-۱ پیوست پ اندازه‌گیری می‌شود، کمتر نباشد.

۸-۱۰ منحرف‌کننده‌های جانبی هوا یا باران

۸-۱۰-۱ لبه‌هایی که می‌توانند به سمت بیرون قرار بگیرند، باید دارای شعاع انحنای حداقل یک میلی‌متر باشند.

۸-۱۱ پایه‌های محل استقرار جک و اگزوز (ها)

۸-۱۱-۱ پایه‌های محل استقرار جک و اگزوز(ها) نباید بیش از ۱۰ میلی‌متر در خارج از تصویر قائم خط کف که به طور عمودی در بالای آن‌ها قرار دارد، واقع شود. در حالت استثناء، اگزوز می‌تواند بیش از ۱۰ میلی‌متر در خارج از تصویر قائم خط کف قرار گیرد، مشروط بر آن که لبه‌های آن در انتها با شعاع انحنای حداقل ۲/۵ میلی‌متر گرد شوند.

۸-۱۲ دریچه‌های ورودی و خروجی هوا

۸-۱۲-۱ دریچه‌های ورودی و خروجی هوا باید همواره الزامات بندهای ۷-۲، ۷-۳ و ۷-۴ را برآورده سازند.

۸-۱۳ سقف

۸-۱۳-۱ سقف‌های بازشو، باید در وضعیت بسته در نظر گرفته شوند.

۸-۱۳-۲ خودروهای سقف متحرک (کروک) باید در هر دو حالت سقف باز و بسته آزمون شوند. ۸-۱۳-۲-۱ وقتی که سقف متحرک باز است، در داخل یک سطح مجازی منتج از سقف در حالت بسته، نباید هیچ آزمونی انجام شود.

۸-۱۳-۲-۲ در صورت وجود روکش اتصالات سقف در حالت تا شده، به عنوان تجهیزات استاندارد خودرو، آزمون باید در حالتی که روکش در جای خود است انجام گیرد.

۸-۱۴ پنجره‌ها

پنجره‌هایی که به سمت بیرون خودرو باز می‌شوند، در تمامی حالات استفاده باید الزامات زیر را برآورده سازند:

۸-۱۴-۱ هیچ لبه رو باز بیرون برجسته‌ای، نباید به سمت جلو امتداد داشته باشد.

۸-۱۴-۲ هیچ قسمتی از پنجره‌ها، نباید خارج از بیرونی‌ترین لبه خودرو قرار داشته باشد.

۸-۱۵ پایه‌های نگهدارنده پلاک خودرو

۸-۱۵-۱ اگر پایه‌های نگهدارنده مورد نظر برای پلاک خودرو، قابل تماس با کره‌ای به قطر ۱۰۰ میلی‌متر هستند، در صورت نصب پلاک بر طبق توصیه سازنده خودرو، باید الزامات بند ۷-۴ این استاندارد برآورده شود.

۸-۱۶ باربندها و اسکی‌بندها

۸-۱۶-۱ باربندها و اسکی‌بندها باید طوری بر روی خودرو نصب شوند که دست کم در یک جهت، وضعیت قفل وجود داشته و نیروهای افقی، طولی و عرضی که حداقل مساوی با ظرفیت حمل بار باربند (که توسط سازنده مشخص می‌شود) هستند، می‌توانند منتقل شوند. در آزمون باربند یا اسکی‌بندی که طبق توصیه سازنده به بدنه ثابت شده‌است، بارهای آزمون نباید تنها به یک نقطه اعمال شوند.

۸-۱۶-۲ سطوحی که بعد از نصب باربند و اسکی‌بند قادر به تماس با کره‌ای به قطر ۱۶۵ میلی‌متر هستند، نباید دارای قسمت‌هایی با شعاع انحنای کمتر از ۲/۵ میلی‌متر باشند، مگر آن که امکان اعمال الزامات بند ۸-۳ وجود داشته باشد.

۸-۱۶-۳ قطعات محکم‌کننده، مانند پیچ‌هایی که بدون استفاده از ابزار سفت یا شل می‌شوند، نباید بیش از ۴۰ میلی‌متر در خارج از سطوح مشروح در بند ۸-۱۶-۲ واقع شوند. ابعاد برجستگی بر طبق روش مشروح در بند پ-۲ پیوست پ تعیین می‌شوند، البته در هنگام کاربرد روش مشروح در بند پ-۲ پیوست پ از کره‌ای به قطر ۱۶۵ میلی‌متر استفاده می‌گردد.

۸-۱۷ آنتن‌های هوایی

۸-۱۷-۱ آنتن‌های هوایی فرستنده و گیرنده باید طوری بر روی خودرو نصب شوند که اگر در تمامی حالات استفاده مشخص شده توسط سازنده آنتن، فاصله انتهای آزاد آن‌ها از سطح جاده کمتر از دو متر باشد، داخل ناحیه‌ای محدود به صفحات عمودی قرار گیرند که این صفحات از بیرونی‌ترین لبه خودرو بر طبق تعریف بند ۴-۷، به اندازه ۱۰ سانتی‌متر به سمت داخل قرار می‌گیرند.

۸-۱۷-۲ همچنین آنتن‌های هوایی باید طوری بر روی خودرو نصب شوند که در صورت لزوم انتهای آزاد آن‌ها به نحوی محدود شود که هیچ قسمتی از آن‌ها در خارج از بیرونی‌ترین لبه خودرو بر طبق تعریف بند ۴-۷ قرار نگیرد.

۸-۱۷-۳ میله آنتن‌ها می‌تواند شعاع انحنای کمتر از $2/5$ میلی‌متر داشته باشد، اما در انتهای آزاد آن باید سرپوش‌های ثابتی، با شعاع انحنای حداقل $2/5$ میلی‌متر، نصب شود.

۸-۱۷-۴ میزان برجستگی پایه آنتن هوایی در هنگام تعیین بر طبق بند پ-۲ پیوست پ نباید بیشتر از 40 میلی‌متر باشد.

۸-۱۷-۴-۱ در حالتی که به دلیل عدم وجود محور یا قطعه انعطاف پذیر، نمی‌توان پایه آنتن را مشخص کرد، در صورتی که پس از اعمال یک نیروی افقی حداکثر 500 نیوتنی در جهات جلو و عقب که توسط کوبه سر تخت با قطر حداکثر 50 میلی‌متر که به برجسته‌ترین بخش آنتن وارد می‌شود یکی از وضعیت‌های زیر برقرار باشد، این الزام برآورده شده در نظر گرفته می‌شود: الف- آنتن هوایی به جلوی تکیه گاه خم شده و برجستگی آن بیش از 40 میلی‌متر نیست.

ب- آنتن هوایی شکسته و بخش باقی مانده آنتن دارای بخش تیز یا خطرناکی نیست که بتواند بر کره‌ای به قطر 100 میلی‌متر مماس شده و بیش از 40 میلی‌متر برجسته باشد.

۸-۱۷-۴-۲ بندهای ۸-۱۷-۴ و ۸-۱۷-۴-۱ فوق را نباید در مورد آنتن‌های هوایی که در پشت صفحه عرضی گذرنده از نقطه R راننده هستند اعمال کرد، به شرطی که حداکثر برجستگی آنتن هوایی، شامل پوسته آن، در هنگامی که بر طبق روش بند پ-۲ پیوست پ تعیین می‌شود، از 70 میلی‌متر بیشتر نشود.

در حالتی که آنتن هوایی در پشت صفحه عرضی واقع بوده اما برجستگی آن بیش از 70 میلی‌متر است، بند ۸-۱۷-۴-۱ با استفاده از حد برجستگی 70 میلی‌متر به جای 40 میلی‌متر به کار می‌رود.

۸-۱۸ دستورالعمل نصب

۸-۱۸-۱ باربندها، اسکی‌بندها و آنتن‌های فرستنده و گیرنده رادیویی که به عنوان مجموعه فنی مجزا تایید نوع گرفته‌اند، نمی‌توانند خرید و فروش شوند، مگر این که دستورالعمل نصب آن‌ها ضمیمه شود. دستورالعمل نصب باید شامل اطلاعات کافی جهت نصب قسمت‌های تایید شده بر روی خودرو باشد به طوری که الزامات بندهای ۷ و ۸ را نیز برآورده کنند. به ویژه برای آنتن‌های تلسکوپی باید وضعیت استفاده مشخص شود.

۹ اصلاح تاییدیه یک نوع خودرو

۹-۱ هر گونه تغییر و اقدام اصلاحی در مورد نوع خودرو موجود باید به مرجع تایید نوع که تاییدیه را صادر کرده، اعلام شود. سپس این مرجع می‌تواند یکی از اقدامات ذیل را انجام دهد:

الف- با مشورت سازنده تصمیم بگیرد که یک تاییدیه نوع جدید صادر کند یا

ب- روش مذکور در بند ۹-۱-۱ (بازنگری) را اعمال کرده یا و در صورت کاربرد، روش مذکور در بند ۹-۱-۲ (تمدید) را به کار برد.

۹-۱-۱ بازنگری

وقتی مشخصات ثبت شده در پوشه اطلاعاتی تغییر می‌کند و مرجع تایید نوع ملاحظه می‌کند که اقدامات اصلاحی تاثیر منفی قابل ملاحظه‌ای نداشته و در هر حال خودرو همچنان با الزامات مطابقت می‌نماید، این اقدامات اصلاحی باید تحت عنوان "بازنگری" مشخص شوند. در این حالت، مرجع تایید نوع باید صفحات بازنگری شده مدرک اطلاعاتی را بر حسب لزوم منتشر کرده و ماهیت اقدامات اصلاحی و تاریخ تجدید انتشار هر صفحه بازنگری شده را به وضوح نشان دهد. یک نسخه یکپارچه و به روز رسانی شده از پوشه اطلاعاتی، که به همراه تشریح اقدامات اصلاحی است، باید مطابق با این الزامات در نظر گرفته شود.

۹-۱-۲ تمدید

اگر علاوه بر تغییر مشخصات ثبت شده در پوشه اطلاعاتی لازم است تا:
الف- بازرسی‌ها یا آزمون‌های بیشتری انجام شود، یا
ب- هر اطلاعات درون مدرک مکاتباتی (به استثنای پیوست‌های آن) تغییر یافته است، یا
پ- پس از الزامی شدن استانداردهای جدید لازم است تا تاییدیه دیگری درخواست شود،
در آن صورت اقدامات اصلاحی باید تحت عنوان "تمدید" مشخص شوند.
۹-۲ تایید یا رد تاییدیه، با ذکر تغییرات باید توسط روش مذکور در بند ۶-۳ به مراجع ذیربط اعلام شود. به علاوه، فهرست بسته اطلاعاتی پیوست شده به مدرک مکاتباتی نیز باید اصلاح شود تا تاریخ آخرین بازنگری یا تمدید نشان داده شود.

۱۰ تطابق تولید

۱۰-۱ خودرو (یا مجموعه فنی مجزای) تایید شده بر طبق این استاندارد باید طوری ساخته شود که از طریق نیل به الزامات مذکور در بند ۷ و ۸ فوق با نوع تایید شده مطابقت نمایند.
۱۰-۲ به منظور صحت‌گذاری وجود الزامات بند ۱۰-۱، باید کنترل‌های مناسبی از تولید صورت گیرد.

۱۰-۳ به ویژه دارنده تاییدیه باید:

۱۰-۳-۱ وجود روش‌هایی برای کنترل موثر کیفیت محصولات را تضمین کند.
۱۰-۳-۲ به تجهیزات کنترلی لازم برای بررسی تطابق هر نوع تایید شده دسترسی داشته باشد.
۱۰-۳-۳ تضمین دهد که نتایج آزمون ثبت شده و مدارک مربوط برای مدت زمانی که بر طبق نظر مرجع تایید تعیین می‌شود، در دسترس باقی می‌مانند.

۱۰-۳-۴ به منظور صحت‌گذاری و تضمین ثبات مشخصه‌های محصول و با در نظرگیری وجود تغییرات مجاز در یک تولید صنعتی، نتیجه هر نوع آزمونی را تجزیه و تحلیل کند.

۱۰-۳-۵ تضمین دهد که برای هر نوع محصول حداقل آزمون‌های مقرر در پیوست پ این استاندارد انجام می‌شود.

۱۰-۳-۶ تضمین دهد که هر گونه نمونه‌برداری از نمونه‌ها یا قطعات آزمونی که در آزمون مورد نظر نشانه‌ای از عدم تطابق نشان می‌دهند منجر به نمونه‌برداری یا آزمون دیگری می‌شوند. برای برقراری مجدد تطابق محصول مربوط باید تمام گام‌های لازم برداشته شود.

۱۰-۴-۴ مرجع تایید صادر کننده تاییدیه باید همواره روش‌های کنترلی قابل کاربرد برای هر واحد تولیدی را صحت‌گذاری نماید.

۱۰-۴-۱ در هر بازرسی، باید کتابچه‌های آزمون و سوابق ممیزی تولید به بازرس ناظر ارائه شود.

۱۰-۴-۲ بازرس می‌تواند نمونه‌هایی را به صورت تصادفی انتخاب کند تا در آزمایشگاه سازنده مورد آزمون قرار گیرند. حداقل تعداد نمونه‌ها را می‌توان بر طبق نتایج صحت‌گذاری خود سازنده تعیین کرد.

۱۰-۴-۳ در هنگامی که سطح کیفی قابل قبول نیست یا در هنگامی که به نظر باید اعتبار آزمون‌های انجام شده در هنگام کاربرد بند ۱۰-۴-۲ را صحت‌گذاری کرد، بازرس باید نمونه‌هایی را برای ارسال به واحد خدمات فنی انجام دهنده آزمون‌ها انتخاب کند.

۱۰-۴-۴ مرجع تایید نوع می‌تواند هر آزمون مقرر در این استاندارد را انجام دهد.

۱۰-۴-۵ دوره زمانی عادی بازرسی‌های مجاز توسط مرجع تایید نوع باید هر دو سال یک بار باشد. در حالتی که طی یکی از این بازرسی‌ها نتایج منفی مشاهده می‌شود، مرجع تایید باید مطمئن شود که تمام گام‌های لازم برای استقرار مجدد تطابق محصول با حداکثر سرعت ممکن برداشته می‌شود.

۱۱ اقدامات عدم تطابق تولید

۱۱-۱ تاییدیه صادر شده در مورد یک نوع خودرو بر طبق این استاندارد را می‌توان در صورت عدم تطابق با الزامات بند ۱۰-۱ ابطال نمود.

۱۱-۲ در صورتی که مرجع تایید این استاندارد، تاییدیه‌ای را که پیش‌تر صادر شده را ابطال نماید، باید با استفاده از فرم مکاتباتی مطابق با نمونه ارائه شده در پیوست الف این استاندارد، به سایر مراجع ذیربط اطلاع دهد.

۱۲ خاتمه قطعی تولید

اگر دارنده تاییدیه، تولید یک نوع مطابق این استاندارد را به صورت کامل قطع کند، باید به مرجع صدور تایید نوع که تاییدیه را صادر کرده است، اطلاع دهد. به دنبال دریافت مکاتبات

مربوطه، مرجع مورد نظر باید با استفاده از فرم مکاتباتی مطابق با نمونه ارائه شده در پیوست الف این استاندارد، به سایر مراجع ذیربط اطلاع دهد.

۱۳ نام و نشانی واحدهای خدمات فنی انجام دهنده آزمون‌های تایید و مراجع تایید نوع

مرجع اصلی تایید نوع این استاندارد باید نام و نشانی واحدهای خدمات فنی انجام دهنده آزمون‌های تایید نوع و مراجع تایید نوعی که تاییدیه را اعطا می‌کند یا فرم‌های صادر شده گواهی تایید، تمدید، رد یا ابطال تاییدیه را در دسترس گذاشته و به مراجع ذیربط اعلام نماید.

پیوست الف

(اطلاعاتی)

فرم مکاتباتی گواهی تایید نوع خودرو

(حداکثر در قطع A4) (۲۹۷ mm × ۲۱۰ mm)

علامت تایید نوع

صادر شده توسط: (نام بخش اجرایی)

.....
.....
.....

در مورد^۱:

- تایید نوع
- تمدید تایید نوع
- رد تایید نوع
- ابطال تایید نوع
- توقف قطعی تولید

یک نوع خودرو، از نظر برجستگی‌های بیرونی بر طبق استاندارد ملی ایران به شماره ۶۶۲۲

شماره تایید نوع: شماره تمدید:

۱ علامت یا نام تجاری سازنده:

۲ نوع خودرو:

۳ نام و نشانی سازنده:

۴ نام و نشانی نماینده سازنده، در صورت کاربرد:

۵ تاریخ ارائه خودرو برای تایید نوع:

۶ واحد خدمات فنی مسئول انجام آزمون‌ها:

۷ تاریخ گزارش آزمون آن واحد:

۸ شماره گزارش آزمون آن واحد:

۹ تاییدیه صادر/رد/تمدید/ابطال^۱ می‌شود.

۱- در صورت عدم کاربرد، حذف شود.

۱۰ دلیل (دلایل) تمدید تاییدیه (در صورت کاربرد):

۱۱ مکان علامت تایید نوع در خودرو :

۱۲ مکان :

۱۳ تاریخ :

۱۴ امضا :

۱۵ فهرست مدارک بایگانی شده در مرجع صادرکننده تایید نوع که در صورت درخواست به این فرم مکاتباتی پیوست می شود.

پیوست ب

(اطلاعاتی)

مثالی از نحوه چیدمان علامت های تأیید نوع در اتحادیه اروپا

نمونه ۱

(به بندهای ۴-۱-۶ و ۴-۲-۶ این استاندارد مراجعه شود.)

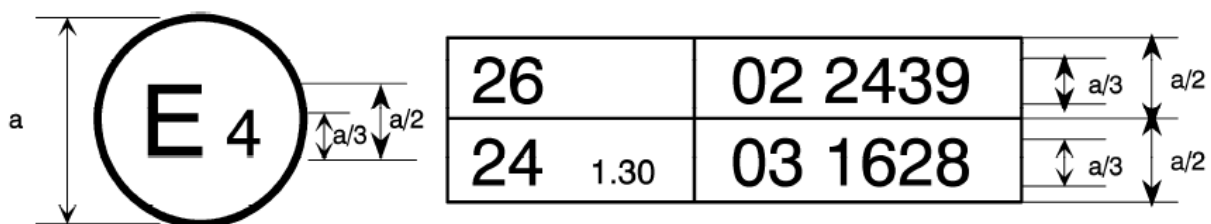

حداقل $a = 8 \text{ mm}$

علامت تایید نوع بالا که بر روی یک خودرو الصاق شده نشان می‌دهد که نوع خودرو مورد نظر بر طبق استاندارد Regulation No. 26 و تحت شماره تاییدیه ۰۳۲۴۳۹، در هلند (E4) تایید شده است. دو رقم اول شماره تایید نوع نشانگر تایید بر طبق سری ۰۳ اصلاحیه استاندارد Regulation No. 26 است.

نمونه ۲

(به بند ۵-۱-۶ مراجعه شود.)

حداقل $a = 8 \text{ mm}$

علامت تایید نوع بالا که بر روی یک خودرو الصاق شده نشان می‌دهد که نوع خودرو مورد نظر مطابق استاندارد Regulation No. 26 و استاندارد Regulation No. 24^۱ در هلند (E4) تایید شده است. دو رقم اول شماره تایید نوع نشانگر این است که در تاریخ صدور تاییدیه‌های مربوط سری ۰۳ اصلاحیه استاندارد Regulation No. 26 و سری ۰۳ اصلاحیه استاندارد Regulation No. 24 اعمال می‌شود.

۱- شماره استاندارد دوم فقط برای مثال داده شده و در این استاندارد کاربردی ندارد. بر طبق این استاندارد ضریب جذب تصحیح شده $m-1 = 1/30$ است.

پیوست پ

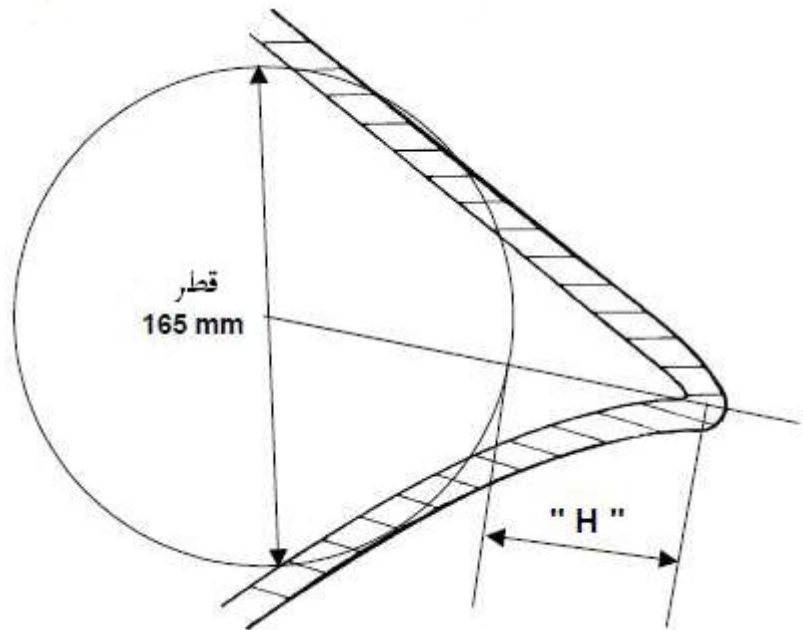
(الزامی)

روش‌های تعیین اندازه برجستگی‌ها و فاصله‌ها

پ-۱ روش تعیین اندازه برجستگی‌های خم‌های سطوح بدنه

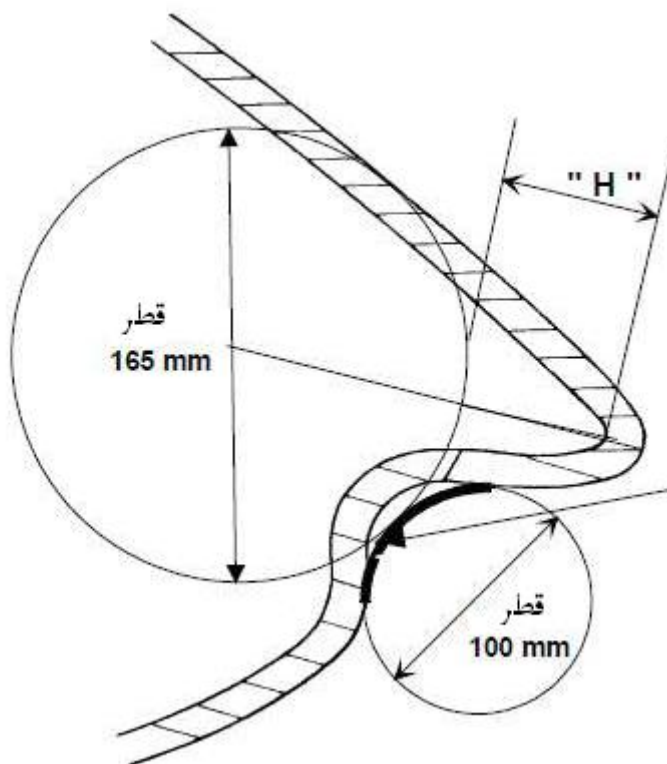
پ-۱-۱ ارتفاع یک برجستگی (H)، به صورت ترسیمی با استفاده از دایره‌ای به قطر ۱۶۵ میلی‌متر، که به صورت داخلی بر محیط بیرونی مقطع تحت بررسی مماس است، تعیین می‌شود.

پ-۱-۲ H حداکثر فاصله‌ای است که در امتداد یک خط مستقیم گذرا از مرکز دایره‌ای به قطر ۱۶۵ میلی‌متر، بین محیط دایره مذکور و محدوده بیرونی برجستگی اندازه‌گیری می‌شود (به شکل پ-۱ مراجعه شود).

شکل پ-۱ اندازه برجستگی خم‌های سطوح بدنه

پ-۱-۳ در صورتی که، امکان تماس دایره‌ای به قطر ۱۰۰ میلی‌متر، با محیط بیرونی قسمت تحت بررسی وجود ندارد، فرض می‌شود محدوده سطح در این ناحیه، قسمتی از محیط دایره‌ای به قطر ۱۰۰ میلی‌متر است که بین نقاط تماس آن با محیط بیرونی برجستگی ایجاد می‌شود (به شکل پ-۲ مراجعه شود).

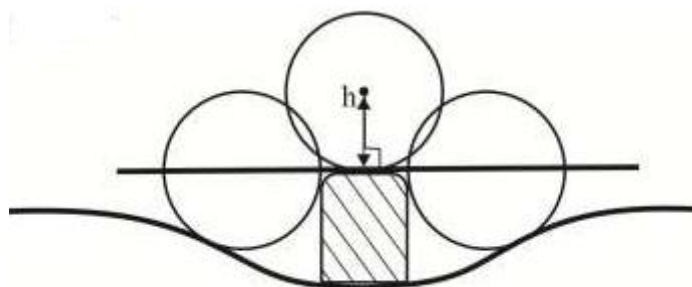
شکل پ-۲ اندازه برجستگی‌های خم‌های ناهمگن سطوح بدنه

پ-۱-۴ به منظور اندازه‌گیری ارتفاع برجستگی‌های فوق، باید نقشه‌های مورد نیاز مقاطع سطوح بیرونی توسط سازنده تهیه شود.

پ-۲ روش تعیین اندازه برجستگی یک قطعه نصب شده روی سطح بیرونی

پ-۱-۲ اندازه برجستگی یک قطعه نصب شده روی یک سطح محدب را می‌توان مستقیماً، یا با مراجعه به نقشه مقطع مناسبی از موقعیت نصب آن تعیین کرد.

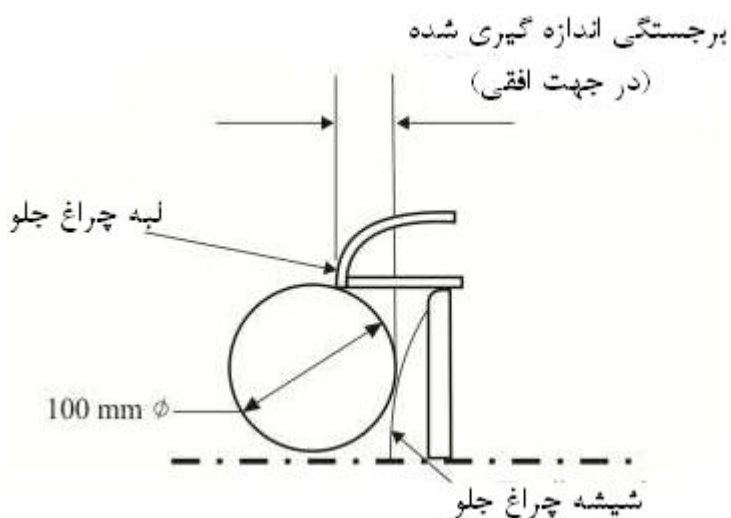
پ-۲-۲ اگر اندازه برجستگی قطعه نصب شده بر روی یک سطح غیر محدب، به آسانی قابل اندازه‌گیری نیست، حداکثر فاصله بین خط اسمی سطح و مرکز کره‌ای به قطر ۱۰۰ میلی‌متر، در هنگامی که کره در تماس دائم با قطعه حرکت داده می‌شود، به عنوان اندازه برجستگی تعیین می‌شود. مثالی از نحوه استفاده این روش در شکل پ-۳ نشان داده شده‌است.

شکل پ-۳ روش تعیین برجستگی قطعات روی سطح غیر محدب

پ-۳ روش تعیین برجستگی قاب و لبه‌های چراغ جلو

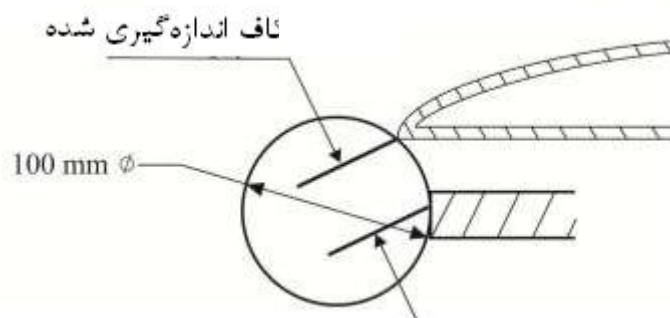
پ-۳-۱ برجستگی نسبت به سطح بیرونی چراغ جلو، باید به صورت نشان داده شده در شکل پ-۴، به طور افقی از نقطه تماس کره‌ای به قطر ۱۰۰ میلی‌متر اندازه‌گیری شود.

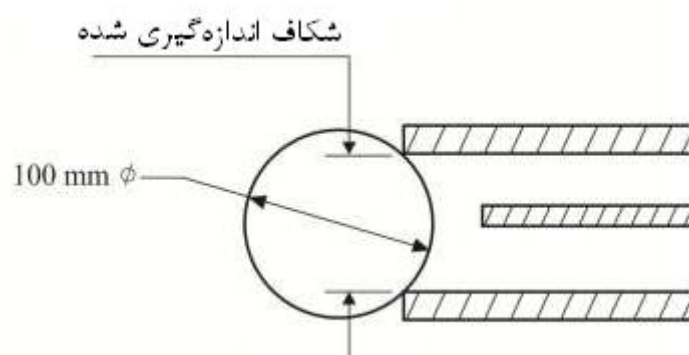
شکل پ-۴ روش تعیین برجستگی قاب و لبه‌های چراغ جلو

پ-۴ روش تعیین اندازه یک شکاف یا فضای بین عناصر یک شبکه

پ-۴-۱ اندازه یک شکاف یا فضای بین عناصر یک شبکه باید از طریق فاصله بین دو صفحه گذرا از میان نقاط تماس کره و عمود بر خط واصل آن نقاط تماس تعیین شود. شکل‌های پ-۵ و پ-۶ مثال‌هایی از کاربرد این روش را نشان می‌دهند.

شکل پ-۵ روش تعیین اندازه شکاف یا فضای بین عناصر یک شبکه

شکل پ-۶ روش تعیین اندازه شکاف یا فضای بین عناصر یک شبکه

پیوست ت

(اطلاعاتی)

فرم مکاتباتی گواهی تایید نوع مجموعه فنی مجزا

(حداکثر در قطع A4) (۲۹۷ mm × ۲۱۰ mm)

علامت تایید نوع

صادر شده توسط: (نام بخش اجرایی)

.....

.....

.....

در مورد^۱:

- تایید نوع

- تمدید تایید نوع

- رد تایید نوع

- ابطال تایید نوع

- توقف قطعی تولید

یک باربند، اسکی بند یا آنتن رادیویی فرستنده و گیرنده^۱ به عنوان نوع مجموعه فنی مجزا،

شماره تایید نوع: شماره تمدید:

۱ نام یا علامت تجاری:

۲ نوع:

۳ نام و نشانی سازنده:

۴ نام و نشانی نماینده سازنده، در صورت کاربرد:

۵ مشخصه‌های مجموعه فنی مجزا:

۶ محدودیت‌های کاربرد (در صورت وجود) و دستورالعمل مونتاژ:

۷ تاریخ ارائه نمونه مورد نیاز مجموعه فنی مجزا برای تاییدیه:

۸ واحد خدمات فنی مسئول انجام آزمون‌ها:

۹ تاریخ صدور گزارش آزمون توسط آن واحد:

۱۰ شماره گزارش آزمون توسط آن واحد:

۱- در صورت عدم کاربرد، حذف شود.

۱۱ تاییدیه باربند(ها)،اسکی بند(ها)،آنتن گیرنده و فرستنده رادیویی^۱ به عنوان مجموعه فنی مجزا صادر/رد/تمدید/ابطال^۱ می شود.

۱۲ مکان :

۱۳ تاریخ :

۱۴ امضا :

۱۵ فهرست مدارک بایگانی شده در مرجع صادرکننده تایید نوع که در صورت درخواست به این فرم مکاتباتی پیوست می شود

۱- در صورت عدم کاربرد، حذف شود.